

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/23-16907
Otsuse kuupäev 12.02.2024
Komisjoni koosseis Mare Merimaa

Tarbija
Kaupleja Aktsiaselts Antista (10508414)

Tarbija nõue Ostuhinna tagastamine

Resolutsioon:

1. Rahuldada Tarbija avaldus.
2. Kohustada Aktsiaseltsi Antista tagastama Tarbijale 75 eurot.

Selgitus:

1. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse veebilehele avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.
2. VÕS § 223 lg 7 kohaselt Tarbija ostuhinna tagasisaamise nõue muutub sissenõutavaks alates asja müüjale tagastamisest või selle tagasisaatmise tõendamisest.

Asjaolud:

10.02.2021 ostis Tarbija Aktsiaseltsilt Antista (edaspidi: Kaupleja) mikrolaineahju Sharp hinnaga 75 eurot (Kaupleja 14.02.2021 arve nr A21747095/E01).

23.11.2022 pöördus Tarbija Kaupleja poole probleemiga, et seade ei tööta. Seade saadeti remonti ja tagastati Tarbijale 12.12.2022.

Tarbija väidetel ilmnes seadmel analoogne probleem 2023.a. sügisel.

Tarbija leiab, et kuivõrd seadme parandus ebaõnnestus, siis ta soovib lepingust taganeda ja ostuhinda tagasi saada.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on seisukohal, et müüja vastutus asja lepingutingimustele mittevastamise eest piirdub lepingu sõlmimise ajal kehtinud seadusest. Samuti on Kaupleja seisukohal, et puuduse ilmnemisel

ei teavitanud Tarbija Kauplejat koheselt

Kaheaastane pretensiooni esitamise õigus kehtis kuni 14.02.2023. Tarbija väidetel tekkis probleem taas 2023. aasta sügisel, mitte 2 aasta pretensiooni esitamise perioodi vältel. Parandamise ja lepingust taganemise nõuete esitamise eelduseks on müüja vastutus. Tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale võlaõigusseaduse (VÕS) § 218 lg 2 järgi (müügilepingu sõlmimise ajal kehtinud redaktsioon- RT I, 04.01.2021, 19). VÕS § 218 lg 2 piirab müüja vastutust ajaliselt kahele aastale alates ostuhetkest. Kuna müüja vastutus on piiratud kuni 14.02.2023, siis ei ole alust nõuet rahuldada.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 41 lg 11(2) alusel komisjoni koosseisu võib kinnitada üheliikmelisena, kui vaidluse lahendamise ettevalmistamise käigus kogutud teabe ja tõendite alusel on vaidluse asjaolud selged ning vaidlus on võimalik lahendada käesoleva seaduse § 51 lõike 2 kohases kirjalikus menetluses. Üheliikmeline komisjoni koosseis koosneb komisjoni esimehest. Arvestades eeltoodut lahendatakse käesolev asi komisjoni esimehe poolt.

Komisjon, olles uurinud esitatud tõendeid ja materjale leiab, et Tarbija avaldus tuleb rahuldada alljärgnevatel põhjendustel.

Poolte vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 mõttes.

Tarbija avalduse kohaselt seade ei vasta lepingutingimustele ning selle parandus ei kõrvaldanud puuduse.

VÕS § 217 lg 1 kohaselt ostjale üleantav asi peab vastama lepingutingimustele, eelkõige koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas.

Vaidlus puudub, et seadmel ilmnes puudus ja Kaupleja võttis seadme remonti ning see tagastati Tarbijale pärast remonti 12.12.2022.

Tarbija pöördus Kaupleja poole teistkordselt sügisel 2023.a., väites, et ilmnes taas enne remontimist olnud probleem.

Kaupleja vastuväidetel on nõue aegunud, sest VÕS § 218 lg 3 (1) on vastu võetud pärast lepingu sõlmimist, mistõttu antud säte käesolevas asjas ei kohaldu.

VÕS § 218 lg 2 kohaselt tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest.

VÕS § 218 lg 3 (1)) kohaselt kui müüja asendab asja, algab käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaeg asendatud asja ostjale üleandmisest. Kui müüja parandab asja, algab käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaeg kõrvaldatud puuduse suhtes parandamisest arvates uuesti.

Poolte vahel on tekkinud õiguslik vaidlus, kas nõue lepingust taganemiseks on aegunud või mitte.

Kaupleja väidetel ei saa antud juhul kohaldada VÕS § 218 lg 3 (1)).

Õige on, et VÕS-i muudatus § 218 lg 3 (1) osas jõustus 01.01.2022, kuid müüdud asja lepingutingimustele mittevastavusest tulenevate nõuete aegumise algust sätestab VÕS § 227, mis kehtis ka vaidlusaluse lepingu sõlmimise ajal.

VÕS § 227 lg 1 kohaselt müüdud asja lepingutingimustele mittevastavusest tuleneva nõude aegumistähtaeg algab asja üleandmisest ostjale. Asja asendamisel müüja poolt algab aegumistähtaeg asendatud asja üleandmisest ostjale. Asja parandamisel müüja poolt algab aegumistähtaeg kõrvaldatud puuduse suhtes uuesti parandamisest arvates. Sellele on viidatud võlaõigusseaduse ja tarbijakaitseseaduse muutmise seaduse eelnõu seletuskirjas ning on viidatud Riigikohtu tsiviilkolleegiumi otsusele nr 3-2-1-9-17.

Seega aegumistähtaja tähtaja arvestus algas pärast asja parandamist, s.o 12.12.2022. Seega nõue ei ole aegunud.

Sisuliselt ei vaidle Kaupleja Tarbijale vastu, et seadmel on ilmnenud taas puudus, s.o lepingutingimustele mittevastavus.

Tarbija taotleb ostuhinna tagastamist, s o. taganeb lepingust. Lepingust taganemine on võimalik, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (VÕS § 116 lg 1).

VÕS § 223 lg 1 p 5 kohaselt ostjal on õigus lepingust taganeda, kui müüja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii asja lepingutingimustele vastavusse mõistliku aja jooksul või tarbijalemüügi korral tarbijale olulist ebamugavust põhjustamata.

Kuivõrd Kaupleja ei pakkunud parandamist ega asendamist, siis Tarbija on õigustatud lepingust taganema ja nõudma ostuhinna tagastamist VÕS § 223 lg 5 alusel. Seadme maksumust 75 euro osas on Tarbija tõendanud.

Kaupleja väidetel Tarbija ei teavitanud seadme puudusest mõistliku aja jooksul.

Õige on, et VÕS § 220 lg 1 kohaselt peab ostja teatama lepingutingimustele mittevastavusest mõistliku tähtaja jooksul, kui ta asja lepingutingimustele mittevastavusest teada sai või pidi saama. Tarbijalemüügi puhul hiljemalt kahe kuu jooksul, kui sai teada mittevastavusest.

Komisjon ei tuvastanud, et Tarbija on antud nõuet rikkunud. Ka ei ilmne esitatud tõenditest, et Tarbija on rikkunud asja säilitamise nõuet VÕS § 229 lg 1 tähenduses.

Seega kuulub Tarbija avaldus rahuldamisele.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mare Merimaa

/allkirjastatud digitaalselt/